

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. februar 2010
Kontor: Civil- og Politiafdelingen
Sagsnr.: 2010-157-0086
Dok.: JEE42770

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for forbrydelser motiveret af offerets seksualitet, etnicitet m.v. (hadforbrydelser) (B 50), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. januar 2010.

Brian Mikkelsen

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 (B 50) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 11. januar 2010 fra LGBT Danmark, jf. REU B 50 - bilag 2.”

Svar:

1. LGBT Danmark anfører i henvendelsen bl.a., at det bør sikres, at det i forbindelse med sagsoplysningen ved en forbrydelse afdækkes, om der er tale om en hadforbrydelse, og at det ikke kan antages, at offeret af egen drift oplyser dette. Endvidere foreslås ”kønsidentitet” tilføjet til straffelovens § 81, nr. 6, så der ikke er tvivl om, hvorvidt transpersoner/transkønnede (transvestitter og transseksuelle) er beskyttet af bestemmelsen. Det anføres også, at mange af problemerne i kampen mod hadforbrydelser skyldes manglende registrering.

2. Jeg kan i den anledning indledningsvis henvise til mine bemærkninger under 1. behandlingen den 26. januar 2010 af beslutningsforslag nr. B 50, hvor jeg havde lejlighed til at redegøre for de mange initiativer, der er iværksat med henblik på at styrke politiets indsats over for hadforbrydelser. Som jeg i den forbindelse nævnte, er der bl.a. fokus på spørgsmålet om at afdække motivet bag f.eks. vold, ligesom der er igangsat tiltag med henblik på at sikre en mere ensartet registrering af omfanget af hadforbrydelser.

Særligt for så vidt angår spørgsmålet om afdækning af motivet bag en forbrydelse kan jeg henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende beslutningsforslaget.

3. For så vidt angår forslaget om at tilføje ”kønsidentitet” til straffelovens § 81, nr. 6, har LGBT Danmark bl.a. henvist til pjecen ”Den lille grønne om LGBT”. Det fremgår heraf, at begreberne ”kønsidentitet” og ”seksuel orientering” ikke anses for sammenfaldende.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at det efter straffelovens § 81, nr. 6, i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende. Opregningen er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller lignende”.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at anvendelsesområdet skal forstås i overensstemmelse med anvendelsesområdet for straffelovens § 266 b. Bestemmelsen er imidlertid ikke begrænset til bestemte forbry-

delsestyper eller tilfælde, hvor gerningsmandens motiv har været at true, forhåne eller nedværdige.

Efter straffelovens § 266 b, stk. 1, straffes den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering. Straffen er bøde eller fængsel indtil 2 år. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed, jf. § 266 b, stk. 2.

Med ”seksuelle orientering” menes ifølge forarbejderne til § 266 b ikke blot homoseksualitet, men også andre former for seksuel orientering. Som eksempel på en sådan anden form for seksuel orientering er nævnt ”transvestitisme”.

Det må på den baggrund antages, at ”seksuel orientering”, således som dette udtryk må forstås med hensyn til anvendelsesområdet for straffelovens § 266 b – og dermed også for § 81, nr. 6, jf. ovenfor – også omfatter ”kønsidentitet”.

Dette er også baggrunden for, at jeg under 1. behandlingen af B 50 med henvisning til straffelovens § 81, nr. 6, gav udtryk for, at lovgivningen allerede i dag fastslår, at det i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at en forbrydelse er motiveret af, at den forurettede er transkønnet/transperson.